

Solvejget, Dolinay Ilona Ingridet, Tóth Böske Anitrát. Ebben a szereposztásban érte el a darab századik előadásának nevezetes jubileumát: 1921. márc. 2-án, 1925. máj. 29-én ezzel a szereposztással ismételték meg: Peer Gynt: Törzs Jenő; Aase: T. Halmi Margit; Solvejg: Harmath Hilda; Helga: Kiss Ica; Solvejg apja: Somlár Zsigmond; Solvejg anyja: Zala Karola; Haegstad: Várnai Jenő; Ingrid: Pécsi Blanka; Olaf: Balassa János; Olaf apja: Thury Elemér; Aslak, kovács: Dávid Mihály; A Dovre véne: Körmeny János; A zöldruhás: Gombaszögi Irén; Az udvari manó: Vándor Andor; I. pásztorleány: Kőszegi Irén; II. pásztorleány: Vidor Gitta; III. pásztorleány: Verbőczy Ilona; A sánta óriás: Stella Gyula; Anitra: Siró Anna; dr. Begriffenfeldt: Réthey Lajos; A halál: Stella Gyula; A gomb-öntő: Pártos Dezső. 1926. febr. 5-én ismételtelen felelevenítették. A címszerepet ekkor Törzs Jenő játszotta, Aase: T. Forrai Róza volt ezúttal is, Zahler Magda volt táncos Anitra, Ingrid szerepe Tassy Mária kezében volt.

Pekár Gyula dr., (rozsnyói), államtitkár, író, országgyűlési képviselő, a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja, a Petőfi Társaság elnöke, a Kisfaludy Társaság rendes tagja, a Turáni Társaság elnöke, a Magyar Külügyi Társaság alelnöke, az Országos Színészegyesület díszelnöke, az olasz koronarend nagykeresztese, a török császári Medsidje-rend főtitkárja, az I. oszt. érdemkereszt tulajdonosa, sz. 1867. nov. 8-án, Budapesten. A gimnáziumot Debrecenben és Budapesten végezte. A hatodik osztályt Amerikában, Bostonban járta. Eleinte festőnek készült, de már 15 éves kora óta írt tárcákat a »Vasárnapi Ujság«-ba és a »Pesti Napló«-ba. Majd jogásznak iratkozott be Bécsben és Budapesten, ahol doktorrá avatták és három évig szolgált a törvényszéknél. 1892 óta behatódobban foglalkozik az irodalommal. Bejárta Olaszországot, Svájcot, Németországot, Hollandiát, Svéd- és Norvégországot. Sok magvas tartalmú irodalmi vonatkozású cikke jelent meg a »Pesti Napló«-ban, »Magyar Hírlap«-ban, »Budapesti Hírlap«-ban, »Új Nemzedék«-ben. 1920. aug. 14-én kultuszállamtitkárrá

nevezték ki. 1927. ápr. 12-én az egyetemes magyar színészet érdekében kifejtett sikeres működéséért az Országos Színészegyesület díszelnökévé választották meg. Színművei: »Dobó főhadnagy«, vj. 3 felv. Bem. 1899. ápr. 11., Vigszínház. »Mátyás és Beatrix«, tört. dráma 4 felv., előjátékkal. Bem. 1904. márc. 11., Nemzeti Színház. »Drághy Éva esküje«, tört. színmű 3 felv. Bem. 1911. febr. 24. U. o. »A kölcsönkért kastély«, vj. 3 felv. Bem. 1914. febr. 6. U. o. 1915. január havában elnyerte a Vojnich-díjat a »Kölcsönkért kastély« c. vígjátékával. Új szereposztással bem. 1915. dec. 11. »A magyar«, drámai költemény. Bem. 1920. febr. 21. Nemzeti Színház. »Danton«, dráma 5 felv. Bem. 1920. nov. 5. U. o. »Molière a királynál«, ünnepi játék. Díszelőadás Molière születésének 300-ik évfordulójára. Bem. 1922. jan. 15. U. o.

Peleskei nótárius, bohózat 3 felv., 12 képben. Írta: Gaal József. Első előadása: 1838. okt. 8-án volt a Nemzeti Színházban.

A maga korában a sok ostoba bohózat mellett úgy hatott, mint sok nyomorék után egy egészséges ember. Szerzője a régi jó Gvadányitól vette át a főalakot, de azt a maga céljai szerint egészen átforgalmazta. Gvadányi nótáriusa az idegen ruhát gúnyolja s a régi magyar világot követeli vissza; Gaal József ellenben éppen az ódságot, a maradiságot teszi hőisében nevetség tárgyává. Tóti Dorka (a boszorkány) Gvadányinál csak akkor szerepel, amikor a nótárius betegágyához hívják; Gaalnál a boszorkány elejétől kezdve mozgatója és irányítója a cselekvésnek.

Gaal József híressé vált bohózatában a cselekvény egységes, legfeljebb az időegység nincs meg benne. Mert a darab eleje, amíg a nótárius utazik, Gvadányi kora, s amikor Pestre ér, már a múlt század harmincas éveinek vége felé vagyunk.

A darab sikerében oroszánrésze volt Megyerinek (L. o.), aki a nótárius figuráját nagyszerű vonásokban állította a színpadra, úgy, hogy utána sem Réthy, sem Szentpétery nem tudták őt a közönséggel felejtetni. Amikor a kistermetű Megyeri téglavörös-színű róka-mentéjében, há-